

udskrives til den egentlige Krigstjeneste, tildeles der de særlige Vaaben og Korps uden for Fodfolksregimenterne et bestemt, en Gang for alle fastsat Antal Rekrutter aarlig. For Fodfolkets Vedkommende er Forholdet saa det, at alt Mandskab, som er udfirevet til den egentlige Krigstjeneste og ikke saaledes er tildelt særlige Vaaben og Korps, tildeles Fodfolket. Nu har Forholdet været det, at medens man i Aaret 1867 gik ud fra, at paa den Maade vilde, hvad der nu svarer til et Regiment, faa en aarlig Rekruttilgang af 480 Mand, have Forholdene, da Befolkningen stadig er vokset, nu forandret sig saaledes, at Udskrivningsmassen er bleven større, og som Folge deraf ogsaa Tilgangen af Mandskab til Fodfolksafdelingerne bleven større. Jeg skal nævne, at i Aarene 1890—93 er der ved Fodfolksregimenterne mødt henholdsvis 6,221, 6,461, 6,454, 6,867 og i Aar kan det antages, at der vil møde mindst 6,900 Rekrutter. Der er altsaa, som De ville se, for disse 5 Aars Vedkommende en stadig jævn Tilvækst. Nu gaar vort Forslag ud paa, at medens Reglen hidtil har været, at alt det Mandskab, som tilgaar Fodfolksafdelingerne, faar en ensartet Uddannelse enten i Aprilholdet eller i Novemberholdet, saa skulde det herefter være Reglen, at der af det til Regimenterne udfirevne Mandskab indkaldes et fast Antal af 480 Rekrutter til hvert af disse, at for disse den samlede Uddannelsesetid skal være indskrænket til 180 Dage, og at der, efter at den samlede Uddannelsesetid er tilendebragt, skal forblive til fortsat Tjeneste i 8 Maaneder samtlige Befalingsmandselever og 100 Menige ved hvert Regiment, og at fremdeles Indfaldesestiden for de fortsatte Øvelser ved Afdelingen ned sættes til 25 Dage. Det øvrige Mandskab, som er udfirevet til Regimenterne, skal vel indkaldes til samme Tid som disse 480, men for saa vidt det ikke bliver benyttet som Dækning af den tilfældige Afgang, som kan finde Sted i de 480, skal det kun ligge til Tjeneste for at faa en Uddannelse i 2 Maaneder, men derefter ikke mere indkaldes under almindelige Forhold. Paa denne Maade vil der bespares et temmelig betydeligt Antal Tjenestedage. Naar vi tage Gennemsnittet af det modte Rekrutantal ved Fodfolksregimenterne i Aarene 1890—94, bliver det efter de Tal, jeg nys nævnte for de 5 Aar, gennemsnitlig 6,580 Rekrutter. Efter vort Forslag vil Forholdet nu stille sig saaledes, at der indkaldes til Fodfolksregimenterne 4,800. En Forøgelse, som Fæstningsartilleriet skal have, gør Krav paa 280 Mand, og 60 Mand for Bornholms Vedkommende holdes ligeledes udenfor.

Naar dette Antal, i alt 5,140, drages fra det ovennævnte gennemsnitlige Antal af 6,580, fremkommer der et Antal af 1,440, som herefter kun skal indkaldes i 2 Maaneder. For disse Vedkommende vil der altsaa for hver iær bespares 180 Tjenestedage; det bliver tilsammen 259,200 Tjenestedage, hvilket svarer til en Besparelse for Statskassen af omtrent 250,000 Kr. Efter Forslaget vil der paa anden Maade yderligere besvares omtrent 160,000 Tjenestedage, og den samlede Besparelse af Tjenestedage bliver saaledes 259,000 + 163,000, saa at vi kunne sige, at med et rundt Tal vil der, naar Forslaget gennemføres, for Statskassen bespares omtrent 250,000 Kr. aarlig og omtrent 400,000 Tjenestedage, hvilke jo i det væsentligste ville falde paa Sommer-tiden og Efteraarstiden og tør antages at ville være en særlig velkommen Forøgelse af Arbejdsraften.

Jeg skal endnu berøre et enkelt Punkt i vort Forslag, fordi det hører saa nøje sammen med Forstaaelsen af det, jeg nu har omtalt. Det er nemlig dette, at naar Forholdet herefter bliver det, at en stor Del af Mandskabet kun vil faa en Tjenestetid paa 2 Maaneder, gaar det ikke an at tillade den hidtidige Nummerbhtning paa Sessjonen, og vi ville derfor have afstaaet ikke blot alt, hvad der kaldes Stillingsvæsen men ogsaa denne Nummerbhtning, saaledes at de, der udskrives paa Sessjonen og faa de lave Numre, maa finde sig i at faa den længere Tjenestetid; de ville ikke kunne bytte og faa de høje Numre og saaledes slippe med en mindre Tjenestetid. Det tror jeg, er en meget praktisk og nødvendig Foranstaltning, naar vi skulle gaa til en Ordning som den, her er foreslaet. Til Slutning skal jeg blot bemærke, at de Fordringer, vi stille til en Udvidelse, navnlig af Fæstningsartilleriet og Ingeniørerne, ere i høj Grad befædne og indskrænke sig til det allernødvendigste. Vi haabe derfor, at det fra deres Side, som ønske en Indskrænkning i Hærudgifterne, vil erkendes, at vi i den Henseende have strakt os saa vidt, som paa nogen Maade er muligt. Vi haabe, det vil blive paakønnet, naar vi nu desuden ere gaade til at skabe en saa stor Nedgang i Hærudgifterne og i Tjenestedagene. Jeg haaber derhos, at det i det høje Ting vil finde Billigelse, at vi have gjort dette Skridt for at søge at komme til en Løsning af denne saa langstrakte politiske Konflikt, en Løsning, som sikkert hele Landet længes efter. Jeg skal derfor ikke blot anbefale Dem at se gunstigt paa Forslaget, men jeg skal endvidere anbefale Dem at lade det gaa hurtigt igennem.